

~~L 864-A~~

E 638-1A

471

Protokoll över förhör med vittnet

ANNIKA Margareta Blomkvist, 600930-1208,

boende Studentbacken 23, rum 405 i Stockholm,
tfn 61 40 34 eller 50 92 24.

Anställd Vägförvaltningen i Vreten,
tfn 757 67 01.

Förhöret är hållet fredagen den 18 april 1986
på Kriminalavdelningens våldsrotel med början
klockan 08.00.

Förhørsledare: Krinsp Lars Jonsson.

Förhörsvittne: Ej tillgängligt.

Bandupptagning.

Förhöret avser kompletterande uppgifter i anledning av mordet på
Olof Palme fredagen den 28 februari 1986. (Ankn till uppslag L 864-)

Blomkvist berättar att hon den aktuella kvällen varit tillsammans med
Egon Enocksson. De har besökt puben Tre Bäckar, Tegnérgatan 12 - 14
varefter de gått till biografen Grand, 9-föreställningen för att se
filmen Mozart. De har suttit på bank 6 eller 7, icke gjort några
speciella iakttagelser av händelser under filmens gång. Man har icke
observerat makarna Palme, vare sig före bion eller under bioföreställ-
ningen. Först när de har för avsikt att lämna biografen vid 23-tiden
eller strax efter klockan 23, så observerar de paret Palme när de
lämnar foajén. Annika och Egon går ut före makarna Palme och de går
sedan Sveavägen söderut på Sveavägens västra trottoar. Annika och Egon
iakttar inte några speciella personer i makarna Palmes närhet. De har
ej heller sett makarna Palmes son eller dennes fästning. Annika och Egon
promenerar i lugn takt sida vid sida och pratar om filmen de har sett.
De fortsätter Sveavägen fram i riktning mot gatorna Kammakargatan,
Adolf Fredriks Kyrkogata, Tunnelgatan, Apelbergsgatan. Dessa gator
passerar man, man korsar dessa utan att göra några direkta iakttagelser
vare sig av person eller fordon. Plötsligt när de kommit till ungefär
i höjd med Monte Carlo, så registrerar de hur det smäller; man hör två
stycken smällar.

864-1A

41

Förhårsledare - F

Annika Blomkvist - A

F. Annika, kan du berätta med egna ord vad du upplever!

A. Jaha, Egon han säger att "det där lät som två pistolskott." Och jag dementerar det genast och säger, att "nehej, jag tror att det är för tidiga påsksmällare." Och då vänder han sig om och får se att det springer en person runt ett hörn vid Tunnelgatan. Att det var Tunnelgatan visste han inte då givetvis. "Det springer en person där", säger han och ser det som en skugga som stryker förbi husväggen. Och då vaknar jag upp ur min- mitt drömtillstånd efter filmen så då går vi tillbaka. Och när vi kommer ungefär i höjd med Tunnelgatan, så ser vi en bil som närmar sig och stannar på samma sida. Den kommer alltså norrifrån på Sveavägen och stannar strax framför oss och det kliver ur två personer.

F. Vad är det för bil?

A. Vad det är för bil? Det var en större bil men - jaha, liknar en Opel, men jag kan inte svära på att det var en Opel.

F. Vad var det för färg på den?

A. Jäg sa sist att jag trodde den var röd, men det kan ha varit bilen som stod bakom också som var röd. Röd eller blå, jag vet inte det där riktigt exakt vad det var.

F. Stannar dom i korsningen Sveavägen/Tunnelgatan eller -?

A. Jaha, jag måste titta här på skissen hur det ser ut. Den måste ha stannat ungefär här - jaha, vid korsningen Sveavägen/Tunnelgatan.

F. Jaha, du visar -.

A. På den södra sidan av Tunnelgatan tror jag att den stannade.

F. På den södra sidan?

A. Ja. Nej, jag kan inte svära på det. Det kan varit den norra, men det var precis här vid Tunnelgatan. Och det springer ut två personer tvärs över gatan mot mordplatsen och det reagerade jag för kommer jag ihåg (ohörbart) -.

F. Vad är det för personer?

A. Jaha, jag la inte märke till hur dom såg ut då utan när dom kom tillbaka senare. Det dröjde ett tag för att vi stod då och iakttog i -. Först sprang jag runt lite där och ville ringa, men så såg vi att det var en taxibil som hade kört fram på andra sidan.

A. Och då förstod vi att då måste ju han ha larmat, det måste ju vara det snabbaste sättet. Och samtidigt såg vi tre personer som hade -, som stod böjda över någon som låg på marken, så vi förstod att dom hade fått hjälp eller den personen nu som var skjuten hade fått hjälp. Och jag tänkte så att det är ingen idé att vi går över för att då blir det bara handlingsförklarning, det är bättre att det är färre människor då som hjälper -, hjälps åt. Och sen såg jag en fjärde människa då som sprang omkring, som verkade chockad. Och jag visste inte om det var ett vittne som var chockad eller om det var någon anhörig till den som låg på marken.

F. Kan du beskriva dom här människorna, vad det är för -, om det är män eller kvinnor eller -, då du iakttar där.

A. En man kommer jag ihåg nu. Jaha, resten -.

F. Den här som springer omkring och verkar chockad? För att det

A. Jaha, det var en kvinna. Jaha, tycker jag, det var spännigt

F. Det var en kvinna.

A. Jaha, det såg jag att det var, men dom övriga -. Det var ju som silhuetter. Det blev det på grund av dom här billysena då som for förbi, så såg man dom som silhuetter, tycker jag.

F. Dom här två som hade hoppat ur den här bilen som stannades i korsningen Sveavägen/Tunnelgatan, det blir alltså utefter Sveavägens västra sida, dom kommer alltså tillbaka till bilen?

A. Jaha. Är det så du vill?

F. Då ser du vad det är för människor? Jaha, det är så

A. Ja, just det.

F. Kan du beskriva -. Jag - jag -. Ja, jag betraktar dom väl som

A. Det var ungefär -. Jag måste bara tala om när ungefär. Det var ungefär när ambulansen hade kommit som dom springer tillbaka.

F. Jaha, dom springer tillbaka? Och du var jag var då så jag jag

A. Ja, det gör dom. Jaha, jag skulle på det att jag skulle -.

F. Dom springer dit och springer tillbaka?

A. Ja. Men dom - dom hade väldigt bråttom alltså

F. Jaha. Det hade dom.

A. Men lite snett -. Ja, det måste ha varit på den södra sidan för det -, jag såg liksom att dom kom snett springande över, så det måste ha varit på södra sidan om Tunnelgatan för jag såg dom springa i den riktningen. Ja, just det. Och - ja, då lägger jag

- A. märke till den ena personen. Den som är föraren då, hoppar i på förarsätet, att han förmodligen inte hade några kläder-, tröjor på sig och att han -.
- F. Det är en man alltså?
- A. Jaha, han såg inte särskilt svensk ut för mig, men det- det kan man ju missta sig på -.
- F. Kan du beskriva honom?
- A. Mörkhårig kan jag säga och inte särskilt lång, tyckte jag inte att han var. Inte så -.
- F. Ålder -?
- A. Inte så att jag la märke till att han hade nån speciellt lång längd och inte kort heller, utan normallång då.
- F. Har du någon uppfattning om hans ålder?
- A. Relativt ung. Ja, ung. En väldigt ..... För att det ser man när folk springer också, tycker jag, det ser spänstigt ut eller inte.
- F. Jaha. Uppskättningsvis?
- A. 30 max. Jaha, 30.
- F. Och han hoppar in bakom ratten alltså?
- A. Jaha, och så kör dom iväg.
- F. Den andre, la du märke till honom?
- A. Nehej.
- F. Men det är också en man?
- A. Jaha, det är det.
- F. Samma ålder?
- A. Ja, ja, just det. Jag- jag -. Jo, jag betraktar dom väl som ungefär i samma ålder.
- F. Vad gjorde dom? Körde dom från platsen direkt -?
- A. Ja, dom körde mot Kungsgatan. Och dum som jag var då så tog jag inte registreringsnumret. Jag tänkte på det att jag skulle -, att jag borde göra det egentligen -.
- F. Jaha, men dom- dom hade väldigt bråttom alltså?
- A. Jaha, det hade dom.
- F. Både till platsen och ifrån -?
- A. Ifrån, jaha. Men dom hade tydligen vistats där under ett tag eftersom dom fanns där under tiden vi var där då.
- A. Ja, det måste ha -. Jag kan veta här, förmodligen var det här då som han såg -.

F. Hur lång tid kan det röra sig om alltså?

A. Det måste ha varit -. Det tog väl några minuter tills ambulansen kom.

F. Mm, jag tänker -. ..

A. Det måste ha tagit den tiden -. ..

F. Tiden mellan dom stannar och hoppar ur och springer fram och till dom återvänder till bilen?

A. Jaha. Ja, just det, för att vi såg ju dom när vi kom fram dit till mordplatsen. Det var ju strax efter skotten hade .....
..... alltså -. ..

F. Så dom kan ha varit framme en eller två minuter alltså?

A. Jaha. ..

F. Vad var det för bil nu igen, en personbil eller?

A. Jaha, det var en personbil. En röd fram-, för det första tror jag.

F. Jaha. ..

A. Den kan ha varit blå också för det är färger som man, tycker jag, ligger nära som man kan förväxla.

F. En vanlig personbil?

A. Jaha, ingen liten. Den var ju relativt bred, tyckte jag.

F. Såg Egon den personbilen också?

A. Jaha, men vi diskuterade inte då. Det var lite -, precis som att det kändes genant att let-, leka detektiv. Här går jag och tror att jag är någon detektiv, så tänkte jag. Jag ville inte ta registreringsnumret. Jag tvingade mig själv och inte titta på det helt enkelt. ..

F. Gjorde du några andra iakttagelser? Såg du den här mannen som flydde från platsen, som Egon registrerade?

A. Nehej, han försökte peka ut det för mig, men då måste han precis ha vikit av runt hörnet för att jag såg inte -, ingenting. ..

F. Vad föllde han för kommentarer kring den där mannen som flydde från platsen?

A. Ja, han sa: "Det är nån som springer där, det är väl mördaren", har jag för mig att han sa. ..

F. Jaha. Sa han hur han såg ut och hur han sprang och så vidare?

A. Nehej. ..

F. Var hade han sett mördaren springa?

A. Ja, det måste ha -. Jag kan visa här. Förmodligen var det här då som han såg -. ..

F. Och var åt -, åt vilket håll?

A. Inåt Tunnelgatan.

F. Jaha. Det är ingen tvekan om det utan ...?

A. Jaha, vi har inte diskuterat det så nära, men eftersom han försvann bort på en gång så -, om han -. Hade han sprungit här då -.

F. Du uppfattade att han hade sett honom där då springa -?

A. Jaha, väldigt kort ögonblick bara runt hörnet.

F. La du märke till några andra personer förutom dom här två i den här -, som sprang fram och tillbaka mellan bilen som stod på Sveavägen. Några andra som fanns eller uppehöll sig i närheten av platsen?

A. Nehej, jag försökte minnas det men mer har jag ju inte kommit ihåg.

F. Nehej.

A. Vi var ju ganska så uppskakade själva av det här så -.

F. Var ni framme vid platsen? Gick ni fram dit?

A. Nehej.

F. Så ni uppehöll eller ni stannade kvar på Sveavägens västra trottoar -

A. Jaha.

F. - och iakttog därifrån händelsen?

A. Ja, just det. Som jag sa tidigare så tyckte vi att det fanns tillräckligt med folk och att vi inte skulle gå dit och störa.

F. Såg ni att det var Palme som var skjuten?

A. Nehej, det gjorde vi inte.

F. Men när du har funderat nu efteråt, kan du då erinra dig att du gjort några iakttagelser under er promenad från biografen och fram till den där platsen där ni hör att skott avlossas? Att du på vägen, så att säga, gjort några iakttagelser av någon människa, några människor, bilar eller någonting som skulle möjligtvis kunna sättas i samband med mordet?

A. Jaha. Mm.

F. I angränsande tvärgator eller som ni möt- eller sett?

A. Nehej, jag tror att vi var så uppskakade. Ja, du menar innan då det hände?

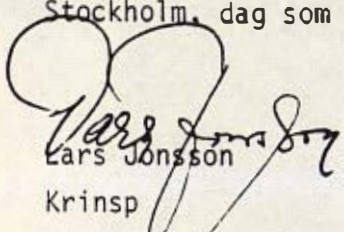
F. Innan det hände, ja.

A. Jaha. Nehej.

- F. Det finns ingen -? hur uppfattade du det? var det -?
- A. Nehej.
- F. -Ingen iakttagelse som du tycker att man skulle kunna sätta i samband med den händelsen?
- A. Nehej, det var -, jag -. Det enda jag vet att jag har tänkt på - fast jag vet inte om det var i samband med det här - att jag såg nån folkvagnsbuss stå utmed vägen, nu när jag försökt och minnas vad det var för bilar och så som stod parkerade. Att det var -, att jag har lagt märke till nån gång en folkvagnsbuss som var - jaha, inte-, det var ing-, inte det märket. Men den såg väldigt utländsk ut och - jaha, jag har aldrig sett nån liknande förut som -. Jag har för mig att den var lortig och jag vet inte, det var nånting mer (ohörbart) ..... Och jag vet inte om jag kan sätta det i samband med det här, men det kan ha varit dagen innan kanske eller -.
- F. Det kan ha varit vid- varit vid ett annat tillfälle?
- A. Ja, det kan ha varit det. Men det är liksom - vad ska jag säga? - själva miljön stämmer; att vi går utmed en väg, att Egon är med och att den skulle kunnat stå utmed vår promenad då. Fast jag -, det är så osäkert allt det där.
- F. Det är osäkert, jaha. Inga speciella iakttagelser.
Får jag fråga: La du märke till - det kanske du har läst i tidningarna - att andra människor iakttagit person med walkie-talkie?
- A. Jaha, det har jag läst om.
- F. Det har du gjort, ja.
- A. Mm.
- F. Har du gjort någon sådan iakttagelse -
- A. Nehej.
- F. - den här kvällen?
- A. Nehej.
- F. I samband med dom här skotten som avlossades, la du märke till typ nedslag av kula någonstans i omgivningen? Hörde du, typ att någon kula slog ned, träffade någon vägg eller- någonstans i närheten av där ni befann er?
- A. Nehej, det gjorde jag inte.
- F. Du registrerade ingenting sådant?
- A. Nehej, bara två skott som följde strax efter varandra.

- F. Ljudet av det här, hur uppfattade du det? Var det -?
- A. Våldigt dämpat eftersom jag tänkte på påksmällare. Jag hade föreställt mig ett pistolskott skarpare. Jag vet att man kan ha ljuddämpare givetvis, men det kanske man har fått ifrån alla dom här deckarna på teve; det ska smälla ordentligt, skarpt i luften.
- F. Har du någon uppfattning om hur lång tid det var emellan dessa båda skott?
- A. Det rör sig om nån sekund.
- F. Jaha, så det var i snabb följd?
- A. Jaha. Två sekunder kanske eller två - ja, en-två sekunder -.
- F. Ska vi avslutningsvis fråga dig, Annika, hörde du att någon människa i din närhet fällde kommentarer kring händelsen, typ att man kanske gjort särskilda iakttagelser, typ att man kanske visste vem som hade gjort det här eller någon som var inblandad i händelsen?
- A. Nehej, jag tyckte dom som var i min omgivning mest stod förlamade som vi.
- F. Det var ingen som fällde kommentarer, typ att man kände till mera om händelsen?
- A. Nehej, ingenting sånt.
- F. Inga detaljer?
- A. Nehej, inga detaljer.
- F. Okej, har du något mera du vill tillägga?
- A. Nehej, jag tror jag har sagt allt.
- F. Jaha. Okej, då avslutas förhöret klockan 08.30.

Stockholm, dag som ovan

Lars Jonsson

Krinsp